

- 5) Onko direktiivin 2014/24 18 artiklaa ja 42 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä asetuksen N:o 1013/2006 2 artiklan 35 alakohtaa, 5 ja 17 artiklaa ja muita kyseisen asetuksen säännöksiä tulkittava siten, että kun kyse on jätehuoltopalveluja koskevasta julkisesta hankinnasta, hankintaviranomaiset voivat laillisesti toteuttaa tällaisia palveluja koskevan hankintamenettelyn vain, jos ne määrittelevät hankinta-asiakirjoissa selkeästi ja täsmällisesti jätteen määrän ja koostumuksen ja muut tärkeät ehdot sopimuksen täyttämiseksi (esimerkiksi pakkaukset)?

(¹) Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

(²) Jätteiden siirrosta 14.6.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006 (EUVL 2006, L 190, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Rejonowy w Opatowie (Puola) on esittänyt 8.7.2020 – Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A. v. KM

(Asia C-303/20)

(2020/C 329/06)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Rejonowy w Opatowie

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) S.A.

Vastaaja: KM

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Puolan sääntöjenvastaisuuksista annetun lain (Kodeks wykroczeń) 138c §:n 1 momentissa säädetyllä seuraamuksella kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY (¹) 8 artiklan 1 kohdassa säädetyn kuluttajan luottokelpoisuuden arvioimista koskevan velvollisuuden noudattamatta jättämisestä pantu asianmukaisesti ja riittävällä tavalla täytäntöön kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/48/EY 23 artiklassa jäsenvaltiolle asetettu velvollisuus säätää kansallisessa oikeudessa tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia siitä, että luotonantaja rikkoo velvollisuutta arvioida kuluttajan luottokelpoisuus?

(¹) EUVL 2008, L 133, s. 66.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 22.7.2020 – SIA MONO v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-326/20)

(2020/C 329/07)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja valittaja: SIA MONO

Vastaaja ja valittaja: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella käytettäväksi tarkoitetut valmisteveron alaiset tuotteet vapautetaan valmisteverosta edellyttäen, että näiden tuotteiden osalta maksu suoritetaan muilla maksuvälineillä kuin käteisrahalla, että maksu on suoritettu tosiasiallisesti ja että maksun tavarantoimittajalle ovat suorittaneet tuotteiden tosiasialliset vastaanottajat?
- 2) Onko valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY 12 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytyksiä ja rajoituksia, joiden mukaan valmisteveron alaisten tuotteiden vapauttaminen näistä veroista diplomaatti- tai konsulisuhteiden perusteella edellyttää, että kyseisten tuotteiden ostaja on tosiasiallisesti suorittanut niistä maksun muilla maksuvälineillä kuin käteisrahalla?

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 9, s. 12.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 22.7.2020 – Roma Multiservizi spa ja Rekeep spa v. Roma Capitale ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Asia C-332/20)

(2020/C 329/08)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Roma Multiservizi spa ja Rekeep spa

Vastapuolet: Roma Capitale ja Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko [Euroopan unionin] oikeuden sekä direktiivin 2014/24/EU⁽¹⁾ johdanto-osan 14 ja 32 perustelukappaleen ja 12 ja 18 artiklan sekä direktiivin 2014/23/EU⁽²⁾ 30 artiklan oikean tulkinnan mukaista – myös SEUT 107 artiklan valossa – se, että kun tarkastellaan yksityisen osakkaan 30 prosentin vähimmäisomistusosuutta – jota kansallinen lainsäätäjät pitää riittävänä unionin oikeuskäytännössä vahvistettujen [unionin oikeuden] asiaa koskevien periaatteiden noudattamiseksi – sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa olevassa perustettavassa yhtiössä, huomioon otetaan yksinomaan mainitun osakkaan muodollinen eli asiakirjoista ilmenevä omistusrakenne, vai voiko tarjouskilpailun järjestänyt hankintaviranomainen ottaa huomioon – tai onko sen pikemminkin otettava huomioon – oma välillinen omistuksensa tarjouskilpailuun osallistuvassa yksityisessä osakkaassa.
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko [Euroopan unionin oikeuden] periaatteiden ja erityisesti kilpailua, oikeasuhteisuutta ja tarkoituksenmukaisuutta koskevien periaatteiden valossa johdonmukaista ja sopivaa, että tarjouskilpailun järjestävä hankintaviranomainen voi sulkea pois tarjouskilpailusta ehdokkaana olevan yksityisen osakkaan, jonka tosiasiallinen omistusosuus sekä julkisessa että yksityisessä omistuksessa olevassa perustettavassa yhtiössä jää todellisuudessa 30 prosentin alapuolelle todetun välittömän tai välillisen julkisen sektorin omistuksen vuoksi.

⁽¹⁾ Julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1).